



แนวปะทะแผ่นดินไหว, กทม.

บทละครเรื่อง

เรื่อง ขวอินทร์ เทวตา

เล่ม ๒

(หมายเหตุ พยานาสำหรับนครใน ปรีดาตย์)

ว,ศ, ๑๓๓

โรงพิมพ์สุภาพการ จารุญ





เลขที่

845.9112

เลขหมู่

26.234.18

ก.2

เลขที่เข้า

ป. ๑๑๗๗๐๒

น. ๐๕๐

บทละคร ร้อง

เรื่อง ขวัญอินทร์เทวดา

เล่ม ๒

ชุดที่ ๕ (จับ ขวัญอินทร์) ฉากในป่าช้าวัดร้าง
อย่างชุดที่ ๒ ตัวละคร มี ขวัญอินทร์ เข้า สืบมาบัด อยู่ใน กะ
ต๊อบ อ้าย แต้ศิษย์หนึ่ง เทออยู่

ครุฑคา ๑ (ลูกคู่) เจ้า ขวัญอินทร์, เทวดา,
วิชา ชังดี กำลังเข้า, สืบมาบัด, ประหยัด มัน อ้าย
แต้ศิษย์, ชนิก ดึง, นั่ง ยิง ฟัน ตา เป่นมัน, มอง ตา,
เพอ ณาบ มา ๗๒ คำ ตำราการ (ขวัญ ออก จาก
สืบมาบัด จับ ยาม พธาง เรียก อ้าย แต้ มา สักอันใจ)

พวงพุ่ม ๑ (ขวัญ) เฮ้ย อ้าย แต้, แม่ มิ่ง, จะ
ถึง คุณ จง รับ บุก, มา หัน, เลี้ยดักว่า เพราะหูกูร้าย,
ทาย เซ่น, เห็น แก่ ตา เขาจะ มา, จับ กู, รั ไหม มิ่ง

๒ จับ ขรวิอินทร์

(แอ้) จะกลัวใย, ใคร มา, ถ้าไม่มี ต่อให้ชี้, คอแข่ง,
แย่งไม่ถึง เราอยู่ตาม, ประตู่ ประตู, ใคร มา ทั้ง ก็
ตัน ค้าง, ดายเอง, เกรง ทำไม (ขรวิ) เราเป็นไทย,
ใจชาย, หมายถึง คักดี ขาญจักร, แถว กู, ไม่สู้ไหว
แม่น คนอื่น, หมั่น แค้น. ตัวแดนใด กูเป็นไม่วอมแพ้,
เที่ยว แอ้ แอ้ นี่ เป็น ข้า, ฤ จะ กล้า, มัจฉาจิตร เจ้า
ชีวิต, ของ ตัว, กลัว สี่เหวญ เขา อำนาจ, ราช การ, มา
ผ่านเพี้ย มัน จะเคย, เตี้ย คักดี, หนัก แผ่นดิน มึง
จง ต, หนี ตัว, อย่า มัว ที่ กู จะ อยู่, รม มอ, ดอไม้ดิน
ให้เห็น พิธ, ฤทธิ ขรวิ, ตัว ทมิฬ อัยยธยา, ยังไม่สิ้น,
ฝ มอ คี ๗ ๑ คำ เจรจา (แอ้ ร้องให้ กราบ ตื่น
ขรวิ ดา ขรวิ ให้ คิด ให้ พร บอก ทิศ ให้ กลับ บ้าน พ่อแม่ ข้า
กาย พิธ แล้ว จึง ค่อย เห็น กัน ใหม่)

ถ้า ทง ๑ (ลูก กู) นำ สังเวช, อ้าย แอ้, แง
ร้องให้ เป็น จำใจ, จาก ขรวิ, เขา ตัว หนี ย่อม แว่น

เรื่อง ขวัญ อินทร์ เทวดา

๓

มา, พระราชวัง, ขัด หลัง มี รับ ตัด ตาน ถา, เข้า มา ไป

๓ ๒ คำ เชิด โขด (พอ ถัด ตัว เข้า มา ก็ เลี้ยง ให้

ร้อง ยิง บน เขา เข้า ถัด ม้า เจ้า เมือง กรม การ พา สัมภาร

กับ พระ จันทร เกตอ คู่ คอ ขวัญ อินทร์ เทวดา กับ หลวง

ภิจักรการ อ้าย สวณ คุณ แม่ แม่ เข้า มา เผย ดั่ง นาท

ต่าง ๆ พระ กัด ถาน ขวัญ อินทร์ ยืน เคย

กวน อุ ๑ (ถุก คู่) เจ้า ขวัญ อินทร์, เทวดา,

วิชา เอก ยืน ยม เค็ก, ถอง หน, ม่น ไม้ ๆ พวก ที่

คัน, วน เมียด. เดียด ๆ ไป แต่ แด ไม้, เหน ตัว, ขวัญ

คนอง ๓ ๒ คำ รวี (ขวัญ หาย ตัว ไคร มอ งไม่

เหน รุก สัมภาร ร้อง ให้ จันทร อ้น วอน เรียก

ขวัญ อินทร์)

ศรี ตูตา ๑ (ถุก คู่) เดียด ต่าง คน, ต่าง เหน,

แปน หลาย ขวัญ ไม่ รวี ตัว, จริง ไหน, ไฟ ต่อม สอ ง นุด

มา เรียง, เคียง สดง. นัง ยอง ๆ สัมภาร มอง, หน้า ฉงน,

๕ จัณ ขรวอินทร์
จนปัญญา ข ๒ คำ เจริจา (จันทร อ่อน วอน
บัดใจ หาย วาบ เป็น คนเดียว เจ้าเมือง ชู กรรโชก ทวาด
ชัก คำให้การ)

ไทย เห็น ๑ (ลูกคู่) ขรวเจ้าเดห์, ป้าว
เด่นห์, ราวเพ ราวพัด คน ที่ ชัด, ใจ ชย่ม, กตบย่ม คำ
ทั้ง ไพ่นาย, ตกาย แผ่น, เต็น เข้า มา ถ้วน เมตตา, ขรว
อินทร์, ถิ่น ทุก คน ข ๒ คำ เจริจา (ต่าง ให้ เข้า
ของ ชำ รับ จะให้ ลูกสาว แด่ ให้ มรดก)

สำเนาะ รับ คน ครี ๑ (ลูกคู่) ขรวอินทร์
เอก, เค็ก อากม, ป้าว ลม พัดนี้ ต่าง คน คั่น, คเยด เขย่า,
เกด บัด ถิ่น เดี่ยว เป้าถม, อิทธิไต้, ไป ทุก คน หัว
ร้อ จน, ท้อง แขง, แถ้ง ใสใจ ประเดี่ยวให้, โอจาม,
ตาม คากา เดี่ยว ป้าวถม, ไค่ กา, ให้ ร้องให้ ประเดี่ยว
ถั่น, หักหัก, เดี่ยว ชักไป ประเดี่ยวใจ, ขาตะจิตร,
แมลงฤทธิ์ ร้า ข ๕ คำ เจริจา (แถ้ง ให้ เปน)

เรื่อง ขวัญอินทร์ เทวดา ๕

ต่าง ๆ เห็น หอบ ส้มภาร หาม แล้ว ขวัญนั่ง หิว ร้องเยาะให้
เจ้าเมืองซัก ขวัญก็ว่า ไม่ได้ทำผิด ความ อาญาแผ่นดิน
ได้ ให้เล่นให้จริง แต่ไป ทำผิดอุปประเทห์ จึงได้ เกิด
ปฐิเหตุ)

ขึ้น เนาะ ๑ (ลูกคู่) ท่านเจ้า เมือง,เคื่อง ขวัญ,
แต่ กตัญยบ ร้อง ตั้งให้,ทหาร จับ, ต่าง วันหว่า ไม่
ได้ เบน,ตาย ก็ ควร, เอา ตรวน จำ ทหาร ถต่ำ,ถลัก
ถอม, อยู่ พรอม มื่อ เจ้า ขวัญอินทร์, เทวดา, วิชา ขลัง
เศก จัง จัง, พว ก นน, ย่น จัน ตอ บัดยให้ ยิง,ให้ พัน,
เด่น กัน ปรีอ บนไม่ ออก, หอก ดอ, ดาบไม่ คม ๗
๔ คำ เซ็ด (เดี่ยว เศก จัง จัง เดี่ยวให้ หิว ร้อ เดี่ยว
ให้ ยิง ออกไม่ เข้า ยิงไม่ ออก พัน ทางไม่ เข้า เดี่ยว
แกดงให้ ซก กันเอง ออก กลุ่ม)

ตลกหัวเราะ ๑ (ลูกคู่) เห็น เห็นขย บอบ,
หอบ โกรง, โกง โกง นัง หมค กำดั่ง, ตาม กัน, งกกัน ช่ม

๖ จั๊ว ชรว อินทร์

ยื่นมือให้, โดยดี, คดีกรรม เขา ระดม, ได้ โคงก, ไชยก
ยื่น ๗ ๒ คำ

เขมร ฮ่อ ๑ (ชรว) เราไม่ผิด, นิดหนึ่ง,
ถึงแดง ฤทธิ จะ คายพิศ, ออกเด่น, เห็น คิน ๆ ว่า
กรุงศรี, อโยธยา, วิษณุ ยังเฟื่องพูน, ไม่นั้น, คอก
คนดี ที่ ยอม คว, เพราะ กตว, ขาญจกร สามี
ภักดี, เจ้านาย, ไซ้ หน่าย หนี เป็น กิริยา, แล้วจะตา,
ตะครวน ตะกราบ ที่, เด็ก ทนง, ทรง เวทมนต์ ๗
๕ คำ เจริญ (เขาต่างเอาผ้า เลือด ฟาด เจ้า
เมือง ให้ จงพาไป จวน)

หนี เลื่อ ๑ (ลูกคู่) พวก ทหาร, ขาษา, พา
กัน ถ่ม จง ชรว อินทร์, แห่ ห้อม, มา ถ่ม ถน คำดัง
แล้ว, ใจแดง, ไม่ เห็น คน ชรว อินทร์ ดัน, ไป ไหน, ใคร ไม่ รู้
๗ ๒ คำ เชิดพาไป แล้ว วั (หาย คน กัน หะ หะ กั)

บีด ม่าน

เรื่อง ขวัญอินทร์เทวดา ๗

ชุดที่ ๕ (สิ้นพิศสง) ฉากป่า คนตัวเล็กนั่ง
ขวัญอินทร์เดิน มองหา สัมภาร กับพระจันทร์ที่มาพบ ตาม
นัดเข้าไป ตามปฏิญาณว่าจะเลิก คุณวิชา อาคมพระเจ้า
โรง ขวัญอินทร์เดินมา

สังขาร ๑ (ขวัญ) รักวิชา, ถ้าจะเลิก, ต้อง
เพิก ราก หาไม่ยาก, ที่ จะทิ้ง. मैंนั่งอยู่ ราชการ,
ท่าน เห็น, เป็น ศัตรู เรา จะสู้, ตามใจ, ก็ ไม่ ควร ถ้าง
วิชา, ก็ ต้องหา, ภรรยาฆ่า เหมือน รวดน้ำ, ดับเพลิง,
ถึง เรืองร้อน เหลือจะ เรียง, เพียร ทำ, โดย น้ำนอน ถูก
หญิงนอน, กามเอื่อม, ก็เสื่อมทรมาน ๓ & คำ เจรจา
(เข้าโรง นายสำรวจ พามาโดยออก)

สามเส้า ๑ (สำรวจ) หดวงกิจจะกร, ความ
คาม, เพราะความโลก ใช้รักใคร่, ใจโอบบ, โอบพุ่ม
พุ่ม ชั่วได้ชั่ว, สาวอาวรณ์, เร่ร้อนตาม ตาค่าย
บ้า, สวาปาม, ไปเป็นเมีย บุญน้องได้, มาโดยพี่, เป็น

๘ ดัน พิสต์ ส่ง
ที่รัก หาไม่จัก,กะ แห่น น้อง,จะ ต้อง เอ๊ย พลาดมือ
พี่,ชีวิต,คิด จะ เชีย ใคร จะ เคตีย,เคต้าน้อง,ให้ต้องใจ
(มาโดย) ปากตะเพวระ,เคาะให้,มาโดย หลง เทบจะ
ปลง,ปลิดหัว,ของตัวให้ ชาว คุณแม่,หาย โกรธ,ยก
โทษไทย ไปๆไป,บ้านที่,ดีเหมือนกัน ฯ ๖ คำ
(เข้าโรง ค่ายายพา อารณ ออก)

อกโครง ๑ (คา) แต่เกิดมา,ยายเจ็ดสิบสอง
ฟั่งได้ ครอง,คลอหึง,ส้มมิ่งขวัญ ได้มีที่,ก็มี,ดี
ดี ครัน ขึ้นสวรรค์,ทั้งเป็น,เห็นๆยัง (อารณ)
อย่าพูดพูด,ซ้ำซาก,ไม่อยากริน ไม่รู้ชิน,เด็กชวน,
กวนกัน มั่ง รัก อารณ,นอน เออ,จงเชื่อฟัง ใจ
ฉัน ชัง,คุยโอ้,ได้ดขแย ฯ ๕ คำ เจรจา (พูด
แต่ก็ร้องให้ตาชวนไปบ้านว่าได้ข่าวคุณบ่หาย โกรธ
แต่ก็ว่าอาายเขาไม่ขอไป นายตำรวจ กับมาโดยออกมา
เจอกัน มาโดยยิ้ม เย้ย อารณ อาย ตำรวจ ส่งสาร

เรื่อง ขรรค์อินทร์ เทวดา

๘

ตาข่าย ถ้าของ)

อม ตัก ๑ (ตำรวจ) อย่าเงิน ขว, ตำรวจพี่,
ไม่มีเกลียด ไม่รังเกียจ, ว่า ขั้ว, มีผิวแก่ ต้องเด่นให้,
เขวขว้า, กรรมแท้ๆ เชอ ถ้าแม่, กัดบใจ, ใคร ประ ของ
(ขาวรณ) ขอบใจนาย, เปนตาย, ไม่วาย หยิ่ง ถึง เปน
หญิง, ไม่เลี้ยง, รว่ม เมียสอง ไม่พอใจ, ฤาได้, มาโดย
ครอง แล้วจะ คัดขัง, อีก คน, พิกัด ละ (มาโดย) จะ
แก้ตัว, ขิง ผัว, ฉนั้น ฤาแม่ ฤา เบอ แก่, ขิม หล่ม, ชุ่ม ชุระ
(ตาย) อ้า อ้า อ้า, อย่าว่า, เมีย ผม นะ (ขาวรณ)
อู๋เยอะอะ, ขาย เขา ไม่เข้า ยา ๒ ๖ คำ เจรจา
(มาโดย หึง ผัว ก็ ห้าม ตา ต่าย ก็ โกรธ ขาวรณ ก็ ร้อง ให้
นาย ตำรวจ สักอันใจ ดับไป ขรรค์อินทร์ ออก เห็น ขาวรณ
ร้อง ให้มา ถาม ก็ เต่า ความ ให้ ฟัง แม้ ตา ผัว จะ หึง
หวง เจ้า ก็ ไม่ แะ แลร์)

ถอย ถม ๑ (ขรรค์อินทร์ บอง) ขาวรณ น, ตัก

๑๐ ดัน พัด ส่ง

นักร, ไซ่ จัก ชั่ว ที่ เสีย ตัว, ผัว แก่, ต้อง แม่ หลา เพราะ
อาคม, ตม เฒ่นั, เทวดา เรา ให้ มา, พลาด พัด, ก็ จำ
ใจ แม่นไม่ แก่, ปลดอยแม่, แด่ทุเรศ ก็ ตั้ง เวช, นัก
หนอ, รอ ไม่ ไหว เสีย แรง ตั, มัว วิชา, บัญญา ไว ช่วย
แก่ ไว, ครั้ง หนึ่ง, จึง ส้ม ตั ข & คำ เจรจา (เข้า
ไป หา ตา ว่า นี ้อง สาว ส้มเพทมี ผัว แก่ จะ ให้ เงิน สิบ
ซั้ ไป หา เขา ใหม่ ตา ไม่ ยอม ว่า หนุ่ ม ก็ มนุษย์ แก่ ก็
มนุษย์ เหม่อน กัน ถ้า ตัว ส้มค ให้ เท่าไร ก็ ไม่ ยอม
ถ้า ไม่ ส้มค ไม่ ต้อง ให้ ก็ ยอม อย่า ขวี่ อินทร์ ถาม ขาวรณ์
ก็ ว่า ถึง จะ รัก ฤๆ มี รัก ได้ เสีย ตัว แล้ว ถ้า เขา ยัง รัก
ก็ ไม่ ขอ อย่า ร้าง เดิน เขา ขวี่ อินทร์ หมด แค้น พุด
จึง เขา ทอง ล้ม ออก ให้ ขาวรณ์ ขอ โทษ แด่ บอก เหตุ ว่า
ตัว คือ ขวี่ อินทร์ เทวดา แล้ว ก็ ลา ไป หลวง กิจการ
พา คุณ แม่ แยม กับ อีดำ อ้าย ฮ่วน ออก มา เจอ ขาวรณ์
คุณแม่ ชวนไป บ้าน คี๊ แล้ว ร่าย ก็ แล้ว กว่า แล้ว แต่ คา ต่าย ๆ

เรื่อง ขวัญอินทร์ เทวดา

๓๓

ก็ไม่ไป ถ้าแต่ช่วยช่วยพูดก็ไม่ยอม ท่านหลวง
เลี้ยตาย ขาววรรณ คำ ตา ต่าย แก ก็ พาต เอาบ้าง จำใจกลับ
ตาต่าย ก็ พา ขาววรรณ เข้าโรง ขวัญอินทร์ ออก กับ นาง
นก,เด็ก)

คาง เหลือง ๑ (ขวัญอินทร์) แม่นเองไป,ต่อให้,
ข้าย ต่าย เก้า มันรัก ใคร, ได้เจ้า, เปน เมีย ผัว ของ
ตัม หนึ่ง, จะให้, อย่าได้ กัด ขอบ แค ขั้ว, ให้ ย่า, สาว
ขาววรรณ ๒ ๒ คำ เจรจา (นางนกเด็กรีบแข่งแรง
ขอให้ขวัญแอบหลบเลี้ย ขวัญ ก็ทำตาม ตาต่ายพา
เมีย ออก นางนกเด็กทำทักตาต่ายไม่รู้จัก เขาก็รีบ
ส่งอ้างว่าชอบพอกัน ชวนไป ลับ ตา ขาววรรณ)

โตม ออก ๑ (นกเด็ก) แน่พี่ขา, ภรรยา, มี ฤ
ไม่ ฉัน เห็น ใคร, ไม่ รัก, ขยัก ขย่อน เหมือนเห็นพี่,
จี้ใจ, ดึง ไฟ ฟอน กัด ฟุด ก้อน, เพราะ รัก, เหลือ หัก
ใจ (ตา บ้อง) แม่ ขาววรรณ, ชอบ ชอบ, ประนอม เหนาะ

๑๒ สิ้นพิศ ดั่ง
ก็ เพราะเดชะ, หมายเด่นหัว, จึ่ง เขาไวย ชำเรียก ตา, น่าช่าย,
ร้ายอะไร ก็ ได้, สมเชย, จน เคยชิน แม่ คน นี ท่วง
ที่, ก็ ดี กว่า ทั้ง ตัว กว่า, ก็ วิชา, ทำ ดี ดัน ได้ เปน
เมีย, เคียด คบม, พัง ถม ถิ่น ดู เขายิน, ดี รัก, กู หนัก มือ ข
๖ คำ เจริญ (ตอบว่ามีแต่ไม่รัก ถ้าม คน นั้น ฤ
ก็ รับ แด ว่า รัก เจ้า มาก กว่า จะ ขอ รับ ขอ เปน
สามี เจ้า ว่า ถ้า อย่า อารมณ์ ก็ จะ ยิน ยอม ตา อิง กะ
ทั้ง เจ้า ทำ โกรธ ตา ดอยใจ ดง นัง กอด เข้า อารมณ์
มาถาม ก็ บอก ตาม จริง อารมณ์ ว่า จะ ทั้ง ตัว ก็ ตาม
ใจ ตา ว่า ไม่ โกรธ ฤ ก็ ว่า ไม่ โกรธ ขยอก อยู่ ตัว
คน เดียว ตา ดีใจ ว่า ถ้างั้น ขาว กัน แต่ ทอง ถม ถิ่น น
ต้อง เปน ของ แก แต่ ให้ รอ พบ เจ้า พี่ชาย ก่อน นก เด็ก
ว่า จะ ไป ตาม มา เอง ชะไร ว่า จะ เอา ๓๐ ชั่ง นก เด็ก
ว่า ให้ คอย ก่อน ก็ ไป เอา มา ให้ ตา ดีใจ บอก อารมณ์
ว่า ไป นำน ได้ โทม เข้า กอด นาง นก เด็ก นุช เข้า โรง)

เรื่อง ขวัญอินทร์ เทวดา

๑๓

ขึ้นคั้งนอก ๑ (ฮาวรณ) บุญนักหนา, ตาตาย
แก คายพิศ ไม่ต้อง คิด, ทรมาน, ทน ดั้น ดอ จะไป
รับ. จ้างเขา, เฝ้า หัด ปรีช เย็บ เชี่ยว ฤา, ทำขนม, คน
ชมเรา ๒ ๒ คำ เจริญ (เดินไปพบ ขวัญ อินทร์
ถามว่าจะไป ไหนว่าจะไป เทียบ รับจ้าง เขา ดักคอว่า
ขาด กะผัวแล้วฤา ก็รับ)

ข้ออื่น ๑ (ขวัญ) พี่อยาก จ้าง, นางได้,
ใช้เปน คู่ เชิญไป อยู่, กับพี่, ดี หนะเจ้า (ฮาวรณ)
ไม่ ขอมมี, ภาศ์ ดา, ไปรด ขย้าเย้า ใช้การ เข้าย, เรือน
ต้น, จะยินยอม (ขวัญ) ก็ตามใจ, เชิญไป, ขย้าได้
เกรง จะข่ม เหย, โดย พลัง, พี่ หวัง ถ่อม มัน ข่ม
ชน, ผน ฮาวรณ, เฝ้า ครอบ ครอบ พี่มิ ข่ม. เต้นห้ ทำ,
เลีย หน้าใจ ๒ ๔ คำ เจริญ (ฮาวรณเห็นจริง
รับจะไปก็พอ)

ขึ้น ม่าน

๓๔

ทรงสัตยา

ชุดที่ ๖ (ทรงสัตยา) ฉากเรือน นาย อินทร์
(เทวดา) ตัวละคร มีนายอินทร์กับ อารณ นิ่ง อยู่
ด้วยกัน

ตั้ง เมือง ๑ (อินทร์) ใครไม่รู้ใจเรา, คง
เหมาะว่า อารณไปน, ภรรยา, น่าสงไสย พี่ทรง
สัตย์, สาระพัด, ประหยัดได้ หัวใจ ไซ้, ไม่รัก, แต่หักท
(อารณ) ถึงตัวฉัน, แม้นมีฉัน, วาจาแล้ว ไหน
จะแคล้ว, ร่วมรัก, เปนภักษ์ผด เราตนเดียว, ใจเดียว,
สุดเลวณ เกิดเป็นคน, รักกัน, เท่านั้นพอ ข
๔ คำ เจรจา (ดา ต่าย ถัด ออก มา ว่า อื่น เด็ก มั
ทั้ง เลี้ย ตัว บ่อย ทพต ภาพ ขอ มา ดี ด้วยใหม่ อารณ
ไม่ยอม แต่จะ ช่วย อุประถัมภ์ ไปจน หาชีวิตไม่ ดา
อ่อน วอน แด ค่อน แคะ ว่า หลง ผัวใหม่ เจ้า บอกว่าไม่
ได้ มี ก็ ไม่ เชื่อ คำ ว่า ต่าง ๆ นายอินทร์ โกรธ ห้าม ก็
กลับ ด่าให้ จะได้ เจ้า ก็ ขอ ตก ลง รับ จะ ให้ เงิน เลี้ยง

เรื่อง ขวัญอินทร์เทวดา

๑๕

ชีพประจำเดือน จึง ลาไป มีทันไร มีอำเภอมาสอดแนม
ถามข่าวรณว่าผู้นั้น ฤๅคือ ขวัญอินทร์เทวดา เจ้า
ไป บอกนายอินทร์ ออก มาว่า เดียวนี้ ตัวเป็น นาย
อินทร์ แต่ ก่อน เป็น ขวัญอินทร์เทวดา เดียวนี้ ทั้งวิชา
เสียขาดแล้ว พอคน สอดแนม กลับไป ไม่เข้าเจ้าเมือง
ก็ มา)

ตะโมะ ๑ (เจ้าเมือง) แน่ ขวัญอินทร์, เทว
ดา, วิชาเอก ขยา โหยกเหยก, มารยา, เถยหนาพอ
บดิน ดาว, เวียง จันทน์, คยน คยอ กำเรบ ก่อ, ทวยศ,
ฆบถนุ ยกทัพใหญ่, ต่ได้, โคราชแล้ว เห็นไม่
แคล้ว, ประคัก ประเคิด, จะ เกิดยุ่ง ขอ ขวัญอินทร์, เทว
ดา, ขาดำกรู ไปรป พุง, เขาไชย, ไซ้วิชา (อินทร์)
ผนวกเจ้า, ยิง เกด้า, กระหม่อม สั้น รัก แผ่นดิน, ยิง
ชีวาตม์, ปราถนา เขา ชีวิต, นลของ พระ, กรุณา แต่
ได้ ตำ, มาตจิตร, ไม่ บิด มัง เมื่อ ถูกจับ, ครั้ง นั้น, ครน

รอก พัน รู้สึก คน, โทษา, วิชา จนถึง จิ้ง เด็ก ขาด,
 ฟาด ทั้ง, เตี้ย จริง จัง จนได้ตั้ง, ถิ่น ฐาน, ครอง บ้าน
 เรือน แม่น ทนง, ทรง วิชา, เหมือน คราโน้น ต้อง
 โต้แย้ง, เคหา, อยู่ มา เลื่อน ต้อง ทรง ตัทยา, รมดี มั่น,
 ไม่ พัน เพื่อน ใช้ แซ่ เซื่อน, ขัด อำนาจ, ราช การ แม่น
 จะ เกณฑ์, คัว ผม, รคม ทัพ ก็ ขอบ รับ, โดด เต็น, เปน
 ทหาร เรียน ทุก สิ่ง, จริง ใจ, ใช้ เกี่ยจ คร้าน ทั้ง ใช้
 มาร, ยา แค่น, แผลน แตรงอน ข ๑๒ คำ เจรจา (เจ้าเมือง
 ว่า ถ้า กระนั้น ก็ ต้อง เข้า คราง ทัพ นาย อินทร์ ก็ รับ โดย
 ยินดี ถ้า เจ้า เมือง มาตา อวรณ์)

คนาว แปลง ๑ (อินทร์) สัมบัติ พิ, มี เท้า ไร,
 ให้ แก่ น้อง เจ้า ปก ครอง, ทุก สิ่ง, ไม่ ยิง หย่อน แม่น
 พิ ตาย, มรดก, ขอบ ยก ย้อน ให้ อวรณ์, เปน สิทธิ, ไม่
 ผิด เมีย พุด จริง ใจ, ไหน ๆ, จะ ไป แล้ว ถึง น้อง แก้ว,

เรื่อง ขวัญอินทร์ เทวดา ๑๗

ยอม พี่, ไม่มีเสีย (ชาวรณ์) พี่อินทร์รัก, ควร ญา
จัก, คิดนัวเนีย ให้น้องเสีย, ตัทยา, เกิดอย่าเลย ข
๕ คำ เจริญ (ฮาโดย ตากัน) บัดนี้มาน

ชุดที่ ๗ (ชตาชาติ) ฉากป่า คนครึ่งเขียดนั่ง
แตกดอง ตัวละคร มีนายอินทร์ มาสวดนม กับกอง
ทหารเสือป่า เขี้ยวสวดนม พบทัพดาวก็ยิงสู้ ดาว
หายไป พอเพลาครึก ก็หยุดซุ่ม

กัณฑ์ ๑ (ลูกคู่) นายอินทร์กอง, เลื่อน
ป่า, ฮาเจ้า เขี้ยวสู้ขาว, ทัพดาว, ไม่ควรเลย คง
ต๋านัก, พักค้าง, อย่างต๋นเบย ด้วยเพื่อนเคย, ตราครว,
ซ้ำวิชา ข ๒ คำ เจริญ (มีทัพดาว มาด้อม
ให้อง รคนรอบ นายอินทร์ปลุกสหาย ๕ คนเตรียม
ตัวสู้)

ไทยเหนือ ๑ (อินทร์) เราคงน, ชัด, คิด

ไม่รอด คง ม้วย มอด, เปน รนาว, อยู่ ราว มา เรา
 หัก คน, พวก บด้น, ที่ มันมา มากกว่า ห้า, ร้อยให้, เดียง
 ได้ คง แต่ ถึง คาย, ยอม ถวาย, ชีวิต จ้าว ต้อง ขำ
 ดาว, คาย รุม, คู่ ประสงค์ ร่วง คัว, กลัว โย, ไทย ทน
 เกิด แล้ว คง, คาย วัน, พรัน ทำไม (เพื่อน ๑) แหก
 จังจ้ง, ถัง มนต์, ทน ฮาจุช เกิด ยอม หยุต, โย ทร, ด้
 ให้ ได้ (อินทร์) ได้ สบถ, ทั้ง พยศ, วิชา ไซ้ เพราะ
 ผิด อัย, ะการ เมือง, เรื่อง โต่ง ดัง ถึง จัน กุม, กุม โทษ,
 โจทนา เพราะ วิชา, ฮาคม, นิยม ชดั่ง เสีย ชีวิต, ต่
 กว่า คิด, ดัน ทุดัง เสีย สัตย์ ทั้ง, รุ คัว, ให้ ชั่ว ชาย ข
 ๘ คำ เจริญ

เจน น้อย ๑ (ถู กู) พละดาว, ดาว น้า, รุม
 มารอบ ยิง บัน โฟ, โต่ คอบ, กัน เหลือ หลาย ดาว
 ยิง รุก, บุก กราว, ดาว ยิง คาย แต่ ข้าง ฝ่าย, ไทย ชด่า,

เรื่อง ขวัญอินทร์ เทเวศดา

๑๘

เข้าตาจน ๒ คำ เข็ด (ดาว รดม ยิง เพื่อนเรา
ก็ ถั่น หัว จน มัน ยิง แทะ รุก เข้า มา ถึง ขา ขุด ถิ่น พวก
นาย อินทร์ ยิง จน หมด กระสุน ดิน ดำ แดง ก็ ยัง ตั้ง อยู่ จน ถิ่น
ชีวิต ว่า ดาว ตาย นั้ม ร้อย ตาย ตาม กัน ไชย)

เปิด ม่าน จม ชุต

ศุภมัตต

